Železniční bájky. --- IV.

Jednoho večera jezdil redaktor v kočáře za rozličnými záležitostmi, a při tom snažil se napsati úvodní článek pro příští vydání svého časopisu. Světlo bylo slabé, následkem čehož poškodil si oči tou měrou, že byl nucen vrátiti se domů a zavolati lékaře, aby mu oči zachránil.

Morálka. — Kdyby byl býval jel po dráze Northwestern, nebylo by se mu to přihodilo, poněvadž tato má nejbrillantněji osvětlené vlaky na celém světě.

Výlety pro hledající sobě domovy.

V první a třetí úterý v květnu, červnu, červenci a srpnu Missouri Pacific dráha prodávati bude lístky železniční na cestu tam i zpět za ceny velmi nízké do Kansas, Arkansas, Oklahoma, Indian Territory a do některých míst na jihu a na jiho-východě. O podrobnosti pište neb hlaste se v úřadovně společnosti, jiho-východní roh 14. a Douglas ul., Omaha. 7otf

J. O. Phillippi, A. G. F. & P. A. T. F. Godfrey, P. & A.

Větrná jeskyně v Jižní Dakotě.

Někteří lidé dosvědčují, že větrná jeskyně, nedaleko Hot Springs, v Jižní Dakotě se nalézající, jest nejkrásnější jeskyní ve Spoj. Státech.

Nikdo neví, jak rozsáhlá ve skutečnosti jest. Dosud objeveno bylo chodeb v délce 100 mil s 3000 komorami, a to jest pouze počátek. Nalézá se tam 14 vchodů, z nichž pouze tři jsou obecenstvu otevřeny. Známy jsou pode jmény zahrada Edenu, výstaviště a perlové brány.

Opouštějíce Hot Springs v 9 hodin ráno, přijedete k jeskyni v době svačiny. Po té vstoupíte bezodkladně do jeskyně, kde po čtyry hodiny se pohybujete v podsvětí, jež jest čarokrásné, k nepopsání. Během měsíce srpna Burlingtonská dráha vypraví několik laciných výletních vlaků do Hot Springs.

Jsou to tyto dny: Srpen 2., 7. a 21.

Jízdné obnášeti bude pro obě cesty pouze přídavek $2.00 ku ceně jedné jízdy. Železniční lístky mají liberální platnost ku zpáteční cestě a Burlingtonská obsluha k Černým Vrchům jest nevyrovnatelná.

O podrobnosti ptejte se u místního jednatele v čís. 1502 Farnam ul., jenž vám vysvětlí, mnoho-li by takový výlet stál.

Rozkošný oznámkový illustrovaný spisek, pojednávající o Černých Vrších, na požádání zašle se poštou.

J. FRANCIS,
Gen. Passenger Agent. Omaha, Neb.

Železniční pozemky na prodej.

V severním Wisconsinu, Chicago, St. Paul, Minneapolis & Omaha dráha má na prodej při nízkých cenách a výhodných podmínkách platebních as 400,000 akrů vybraných pozemků rolnických. Ti, kdož koupí záhy, mohou vybrati si pozemky při krásných řekách a jezerech, v nichž jest hojnost ryb a jež poskytují nevyčerpatelný zdroj vody jak pro rodinu, tak i dobytek.

Pozemky po většině jsou zalesněny, půda jest úrodnou a snadno zpracovatelnou. Chicago, Milwaukee, St. Paul, Minneapolis, Duluth, Superior, Ashland a četná jiná prospívající města na dráze C., St. P., M. & O. a na dráhách jiných poskytují dobrých trhů pro plodiny farmerské.

O bližší podrobnosti pište na

Geo. W. Bell,
pozemkový komisař, Hudson, Wis
aneb na *G. H. McRae,*
8 pros A. G. P. A., St. Paul, Minn.

Laciné výletní ceny do Colorado

v dnech 19. a 20. června, 3., 9. a 17. července a 1., 7. a 21. srpna pro lístky z Chicaga a míst východně od řeky Missouri a v dnech 19. a 20. června, 3., 7., 8., 9., 16., 17., 18. července a 2., 7. a 21. srpna od řeky Missouri do Denver, Colorado Springs, Manitou, Pueblo, Salt Lake City, Ogden, Utah a zpět, prodávány budou

GREAT ROCK ISLAND DRAHOU

za cenu jízdy jedné s přirážkou $2.00 za cestu obě. Lístky platny budou do 31. října. — Pište si pro bližší podrobnosti a pro spisek "Colorado The Magnificent" — zdarma.

JOHN SEBASTIAN,
G. P. A., CHICAGO.

Dráha s pohovkovými vozy DO TEXAS.

THE MKT
MISSOURI, KANSAS & TEXAS RAILWAY

Pullmanovy Buffetové spací vozy a volné pohovkové vozy na všech vlakách.

Nejlepší dráha do všech míst Kansas, Indiánském území, Texasu, Mexiku a na Pacifickém pobřeží.

Jde přímo do

Denison, Sherman, Greenville, Dallas, Ft. Worth, Hillsboro, Waxahachie, Waco, Temple, Belton, Taylor, Gainesville, Lockhart, Henrietta, San Marcos, La Grange, Denton, Alvarado, HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN & SAN ANTONIO.

Tatínku, s bohem!

Črta z upomínek Ley Ostrovské.

Kdykoliv po přečtení novin přehlížím insertní stránky denních listů, zadumám se nad ohlášeními, vroubenými černými pruhy smutku. Začínají skoro všechna stejně: "Hlubokým žalem sklíčeni" atd. a tu mi napadá, kolik že těch oznámení je, které diktoval opravdový smutek, jenž přetrvá památku zesnulého déle, než zapadnou za ním těžké hrudy hřbitova.

Vždyť cítím dosud, jak se mi dávno, před lety, zarylo do duše takové oznámení vylhaného smutku, ihned defilují před zrakem mým postavy účastníků pohřbu, na který nezapomenu do smrti.

Bylo to první hořké zklamání, jehož jsem se dožila, kde život ukázal mi rub svůj na důkaz, že mnoho lidí není takových, jakými se nám zdají. Tenkráte s illusemi svých patnácti let neměla jsem ani ponětí o obětech, jež život nezdolným egoismem pronásleduje, až je uštve do smrti a růžovým sklem fantasie dívala jsem se na vše, co kolem mne bylo.

První mrazivý vichr, jenž zadul ve sny moje, uprostřed leta, v horské krajině tráveného, byl počátkem dlouhého řetězu sklamání, jež další život stále přinášel.

Seděla jsem tenkráte, rozmlouvajíc s tetou v zahradě jejího statku. Bylo po západu slunce, soumrak snášel se zvolna k zemi a za šelestu usínajících stromů jako by modlitba míru byla dýchala, z opojné vůně květů dech lásky šířil se nad ztichlou dědinou, jež na úpatí Krkonošů se prostírala. Širý kraj jako vykoupaný v kořenné vůni lučin, usínal kolébán cinkotem zvonků vracejících se stád.

"Panímámo, panímámo!" přerušilo rozhovor náš ostré volání děvečky ze dvora.

"Co je zas?" zvedla se teta k odchodu, "pojď holka, podíváme se."

Mlčky jsem ji následovala.

"K Ditrichům nes' telegram," byla zvěst', jež Anču tak pobouřila.

Kdo měl příležitost žíti jenom krátký čas v takovém zapadlém kraji, pochopí, co značí objevení se poslíčka s telegramem.

Napjatě dívalo se všechno k Ditrichovu statku, jaký účinek tam složený kousek tajemného papíru spůsobí.

Sluha vyšlý byl hned obklopen zástupem zvědavých sousedek, co že se stalo, kdo že jim telegrafuje.

Nevěděl nic. Teprve za chvíli, když podruhyně vyšla ke studni pro vodu, rozšířila se bleskem zpráva:

"Jóža Ditrichů v Praze umřel — ve špitále. Telegram jest od správy nemocnice, ptají se, co a jak s pohřbem."

Ještě večer přišli k tetě s prosbou o půjčku koní k nádraží, asi hodinu vzdálenému, jejich že jsou příliš utahaní a že s nimi ráno, při východu slunce, musí na vzdálené pole.

Starý Ditrich že jede nočním vlakem do Prahy pro syna.

Dlouho do noci rokovaly sousedky o této události a mně vykládala teta historii Jóžova života.

Studoval v Praze medicinu. Byl to hodný hoch, ale trochu lehkomyslný. Spoléhal na to, že jest doma statek, truhla vždycky plná a proto psával jen:

"Tatínku, pošlete...."

Starý, popanštěn zvyky ženy své, kterou kdysi z města si byl přivedl, chtěl míti ze syna pána a jinak o Jóžovi nemluvil, než "můj syn doktor". Studie mladého Ditricha se protahovaly, ani na promoci nezval, ani doktorský diplom neposílal, až se pojednou starý dověděl, že Jóža čas i peníze utrácí ve společnosti rovných sobě kamarádů a rozlítil se tak, že naň úplně zanevřel.

Všechna psaní, jež z Prahy přicházela, vracela se neotevřena a za čas jakoby Jóžu moře bylo pohltilo. Až jednou doletěla sem zvěst, že žije v Praze s jakousi ženštinou nekalé pověsti, která jej vydržuje.

Zbyla-li od dřívějška v hrudi starých nebo sourozenců Jóžových jiskřička lásky, novou touto zvěstí byla nadobro ušlápnuta.

Vymazali jej z paměti i ze srdcí svých, jakoby se byl ani nenarodil; za čas na něj nikdo nevzpomněl. Až teď, kdy přišel telegram, zvěstující jeho úmrtí. Celá dědina vzhlížela tázavě ku statku Ditrichových, jak se nyní zachovají k mrtvému synu.

Zároveň se starým Ditrichem, který příští noci přivezl mrtvolu Jóžovu, přijela deputace kollegů-mediků, aby zesnulého soudruha na poslední cestě doprovodila a od jednoho z nich dověděla jsem se více o pohnutém Jóžově životě.

Bylo by stačilo několik rozvážných, laskavých slov, aby mladému napravily hlavu, vhodného povzbuzení ctižádosti, aby čestně dostál povinnostem započatým, a nebylo třeba sáhati hned k prostředkům nejkrajnějším.

Starý ve svém zaslepeném vzteku neviděl jiného prostředku k zabránění dalším lehkomyslnostem svého syna, než zastaviti mu všechny peněžité příspěvky. Čekal, že Jóža přijde sám, když psaní jeho vrátí mu neotevřená, ale Jóža nešel.

Byla to táž tvrdá hlava jako starého, jen že srdce měl jiné.

Starý Ditrich a jeho žena neměli smyslu než pro stálé hromadění peněz, mamon byl u nich vládcem. Doma se škudlilo až strach, za to ale před světem vystupovali nesmírně okázale. Hloupá ta pýcha křičela zrovna ze zjevů jejich: Hleďte, čeho my si můžeme dopřáti!

Proto, beze všech ohledů, hodí-li se k tomu nebo ne, musil Jóža studovat, aby oni mohli říkat:

"Náš syn — doktor."

Pýchu jejich těžce ranila lehkovážnost synova, která jejich illuse mařila, i zanevřeli na něj, neuváživše, jakému osudu jej ženou vstříc.

Jóža protloukal se bídně, hrál piano v pokoutních hostincích a kavárnách, aby měl na živobytí a mohl se ošatit.

Ale při tom bídném živoření nedopustil se ničeho nečestného, až na tu neblahou známost svoji.

V dobách, kdy mu bylo nejhůře, kdy ten hubený výdělek jeho stačil sotva na kus suchého chleba, seznámil se s ženou, která mu nabídla — všechno.

Byl tak zmořen nedostatkem, že pomoc její bez rozpaků přijal, neohlížeje se, z jakých pramenů pochází zámožnost její, že jako pavouk mouchy, tak ona vyssála řadu ctitelů svých, a nyní v klidu užívala, co jí štědrost či hloupost jejich byla poskytla.

Zamilovala se do něho, ale vzít si ho nemohla, ježto žila od muže svého odloučena.

Jakoby byla Jóžovi vrátit chtěla, oč ty druhé připravila. Starala se o něj a zahrnula jej blahobytem, až zlenivěl. Teprve po letech mu napadlo, jak nečestný to poměr, že se dává živit ženou a on s novým zápalem vrhl se na studie, aby se konečně dopracoval samostatnosti, a navrátil ženě, čím mu byla vypomohla a postaral se o dítě, jímž ho obdařila. Žel, že bylo pozdě.

Čas zoufalé bídy, tísnivého nedostatku a přečastého hladu, zůstavil ničivé stopy v jeho ústrojí. Před samotným cílem zachvátila jej tuberkulosa, jíž podlehl.

* * *

Celá dědina byla při pohřbu Jóžově na nohou. Již ta úmrtní oznámení, jež zabírala polovinu strany časopisů sem docházejících, vzbudila sensaci líčenou láskou k drahému zemřelému, který v nejlepších letech vyrván ze středu jej milující rodiny....stálo tam do slova.

Napadlo mi, že by kdysi bylo stačilo méně slov a více skutečné lásky, než byla ta zde na papíře líčená, aby zůstal zachován, aby před časem neuvadl jeho život.

Vidím v duchu tu celou komedii nadutého přepychu, jež zabíhala až do směšnosti, na vzdor tomu, že šlo o akt tak vážný.

Sháněli i družičky pohřební a tu některá tetka roztrousila, že byl v Praze ženat a že "u Růže" přenocovaly paní jeho s holčičkou, které na pohřeb přijely.

Tu ovšem starostlivé matky, nechtíce dcerky v posměch uvésti, šmahem všechny odřekly účast děvčat, za družice již ustrojených.

Z toho vzniklo znepřátelení na různé strany, jež dříve si byly vřele nakloněny a k pohřbu samotnému došlo za napjetí, v obci dosud nebývalého.

Hudba, zpěváci, kde jaký spolek z okolí, spousta kytic a věnců, všechna pompa, co se dá penězi zaplatit — to byl Jóžův pohřeb.

Ani výjevů tu nescházelo, matka s dvěma dcerami, setrami Jóžovými, omdlévala jako o závod.

Nemohu si pomoci ani dnes, kdy již tolik životních zkušeností otevřelo mi zrak — připadá mi stále, že i ten smutek jejich náležel tehda k přepychu, jako ty dlouhé, černé závoje, jež po zemi vláčely. Nebylo slyšeti ani slova modlícího se kněze pro nářek jejich, v němž jakoby vykřičeti chtěly všechnu tu křivdu, na mrtvém spáchanou. Najednou všechny tři jako na povel ustaly.

Na druhé straně hrobky rozstoupil se dav, aby udělal místo dámě, také v hluboký smutek oděné, vedoucí za ruku asi čtyřletou holčičku, rovněž smutně oblečenou a v drobných ručkách bílou kytici svírající.

Z místa, kde jsem stála, dobře viděti bylo každé hnutí neznámé, patrně paní, o níž se jako o choti Jóžově mluvilo.

Kráčela klidně, důstojně, elegancí svého oděvu lišíc se nápadně od svého okolí, s tváří odestřenou, v níž jakoby bolest byla zkameněla.

Suchy zíraly ty velké modré oči její na rakev, kde věčným snem spal ten, jehož milovala a já, vidouc ji, chápala jsem, proč Jóža při ní na všechno, i na rodinu zapomněl.

Co se asi dělo v tom okamžiku v hlavě ženy, již tu stero pohledů probodávalo, a která nebojíc se ničeho, ani úsměšků, ani pohrdání, přišla se s ním rozloučit.

Teprve u samé rakve sklonila hlavu, oči její jakoby se vpíjely do lesklého kovu, v němž ustlali Jóžovi a rty její, dosud pevně semknuté, se malounko pootevřely, spíše decli, než slovo z nich vyšlo.

Hned na to holčička pustila ruku její, růžová ústečka políbila bílou kytici, kterou přinesla a již se skláněla nad rakví, kladouc ten něžný poslední pozdrav na její víko.

Několik slziček zalesklo se v kalichách nádherných květů i v očích holčičky a ona za hrobového ticha, zastřeným hláskem, dvěma slovy:

"Tatínku, s bohem!" — — rozloučila se s otcem — s Jóžou — na vždycky!

— — — — — — —

Teprve loni, po dlouhých letech, dověděla jsem se, co asi boulilo nitrem té mramorové ženy, bez slzí, která tenkrát ústečky svého dítěte líbala nebožtíka naposledy, jejíž vonný pozdrav, ač jich tam bylo celé spousty, sám vadnul a rozpadával se dole, v hrobce rodiny Ditrichových, v místech, kde trouchnivělo srdce Jóžovo.

Neměltě nikdo odvahy vhodit jediný květ k těm, jež posvěceny byly čistou rosou s oka dítěte, jež vydechovaly prostá dvě slůvka loučení: "Tatínku, s bohem!" a v nichž bylo jistě více smutku, než v celé té slávě posmrtné, již uchystali oni — Jóžovi.

Zabloudila jsem zase v kraj, kde toto vše se bylo odehrálo a protože ti, kdož mně byli milí, rozmnožili řadu věčných spáčů v tiché půdě hřbitovní, zamířila jsem k návrší, v místa, kde všichni ti psanci, jež život hnal za dalekým snem, nalezli utišení, vyléčení z trudů života a zapomenutí všech bolestí.

Překvapila mne hrobka Ditrichových, v níž dle nápisu dosud spal Jóža sám, jak byla upravena, kolem do kola osázená stromky pinokvětých růží. I světlo tu hořelo. A na desce bílá, vadnoucí kytice.

Vedle hrobka jiná, nová, prázdná, dosud bez nápisu.

Zašla jsem k hrobníkovi, abych s ním vyřídila záležitost, úpravy hrobu tetina se týkající a tu jsem se ptala na rodinu Jóžovu a projevila potěšení nad tím, jak na něj pamatují.

"To, to, paníčko," přerušil mě kmet, který jej tenkrát pohřbíval. "Ti už zde dávno nejsou, vystěhovali se brzy, lidé je odsuzovali, že zavinili smrt mladého, nikdo si jich pak ani nevšímal."

Prodali tu všechno a hrobku tady udržuje ta paní z Prahy, právě včera tu zase byla.

Jezdí sem rok jak rok s dcerou, kterou už má vdanou a sama si dala postavit hrobku vedle něho, aby ho po smrti měla na blízku.

Ta ho asi měla moc ráda!

— — — — — — —

Vysoko táhla mračna přes ten symbol božské lásky a utrpení, rozpínající ukřižovaná ramena u vchodu hřbitova, všechny ty vyplakané slzy, vyznaná utrpení a šeptané vzdechy zanášel vánek vlahého letního podvečera za mnou do údolí.

Cosi jako úctu pocítila jsem k ženě, která jediná nezapomněla a která ten svůj pestrý život dřívější očisťovala láskou, obnovující stále květy na Jóžově mohyle.

Říznutí a pohmožděniny vyléčeny jsou Chamberlain's Pain Balm v jedné třetině doby, kterouž jiné léčení vyžádá, následkem antiseptických vlastností svých, následkem jich rána bez hnisání se hojí. Na prodej u všech lékárníků.

. . . POZOR! . . .

Parna a nepravidelné pokrmy tvoří

JATERNÍ NEDUHY

nejrůznějších druhů.

Dr. August Koenig's Hamburger Tropfen

oživují činnost jater, regulují celý systém a léčí neduhy.

Automobilismus, jenž, jak se z počátku zdálo, kvapem se blížil "době bez koní", tak že i mnozí hospodáři a pěstitelé koní s nedůvěrou hleděli vstříc jeho vývoji, nejeví v poslední době nikterak takovéto hrozné účinky. Statistika počtu koňstva v Paříži, kde užívání automobil neobyčejně rychle zdomácnělo, ukazuje, že navzdor četným automobilám vzrostl počet koní za rok skorem o 5000. Toho času nalézá se v Paříži 98,284 koní, kdežto dle sčítání v roce předešlém bylo jich pouze 93,652. Z přírůstku 4682 připadá na společnosti omnibusů 1005, jichž koňstvo z 15,833 vzrostlo na 16,838. V dopravnictví vzrůstá stále potřeba koní, neboť rychlý vzrůst obratu zboží nabývá ve městě takových rozměrů, že vývoj automobil mu nemůže stačit. Také to nemá nijakého vlivu na zámožné majitele koní, kteří, byť i koupili automobilu, proto přece nezmenší počet svých koní. Mimo to jest přeměna drožek v automobily ještě dosti vzdálena, neboť všechny pokusy ve větších rozměrech v tomto směru setkaly se dosud s nezdarem.

ADRESÁŘ SPOLKŮ

Česko-Slov. Dělnické Podpor. Jednoty
pro severozápadní státy:
Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a obě Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery Minn.
odbývá své schůze každou 4. sobotu v měsíci v síni Ant. Vášy o 8. h. večer. Velkopředseda J. Nestával. Velkotajemník, Jakub Vondra, P. O. Box 21 Montgomery, Minn. Velkoučetník Jos. E. Sokol. Velkopokladník J. Maruška.

Č. I. v Montgomery, Minn.
odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Fr. K. Staněk. Tajemník Fr. Mixa. Účetník Jos. E. Sokol. Pokladník Tomáš Havel.

Č. II. Mladočech v Le Sueur Center, Minnesota.
odbývá své schůze každou 2. neděli v měsíci síni IOOF. Předseda Jakub Krenik, tajemník Fr. Barta LeSueur Center, Minn., účet. J. Bicek, pokladník Vác. Krava.

Č. III. v St. Paul, Minn.
odbývá své schůze každou 3. středu v měsíci předseda Frank Skok, tajemník F. J. Pavlečka 667 Canton St., účetník Frant. Bělka, 571 W. 7th st., St. Paul, Minn.

Karel Havlíček Borovský, č. IV. v Minneapolis Minn.
odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni č. 231 corner of Washington & Cedar ave. So. Předseda Petr Straka, 615 22 Av. S. taj. Fr. Stodola 428 14. Ave. S., pokl. Emil Aubrecht, účetník Adolf Roubitzek, 1317 Wasin Ave. S.

Č. V. v Nové Praze, Minn.
odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci Předseda Vojta Chalupský, taj. F. J. Novotný, účetník Václav Posel, pokladník Jakub Svoboda, New Prague. Minn.

Komenský č. VI. v Hayward, Minnesota,
odbývá své schůze 1. neděli v měsíci. Předs Fr. Šístek, dozorce Ant. Čech, taj. Vojt. Pacovský, Box 26 Glenville, Minn., účetník Jos. Svatoš, poklad Jos. Nerad Oakland, Minn.

Karel Veliký, č. VII. v Nové Třeboni, Minnesota.
odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci Předseda Jan Klein, pokladník Jan M. Klein účetník Jan Noska tajemník Jan Jindra Kilkeney, LeSueur Co., Minn.

Č. VIII. Rovnost Owatonna, Minn.
odbývá své schůze každou 1. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S. Předseda Frant. Horák, tajemník Jos. F. Martinek, účetník Karel Ringhofer, poklad. Alois Sykora. Owatonna Minn.

Spolek č. IX. v Pine City, Minnesota,
odbývá své schůze každou druhou neděli v měsíci. Předseda Jan Štochl, místopředseda Tomáš Bažil, tajem. Jos. Bartoš, box 32 Beroun, účetník Jan Hajda, Pine City, Minn., pokladník Jan Šambavr, Pine City, Minn.

Č. X. Čechoslovan, v Olivia, Minn.
Předseda Karel Kohn, místopředseda M Petřička, tajemník Frant. Stindl, účetník B. Roček, pokladník Václav G. Ployhart.

Čechie č. XI. v So. Omaha, Neb.
Odbývá schůze každý druhý čtvrtek v měsíci o osm hodin večer v síni J. Koutského. Předseda John Kubát, tajemník Adolf Zezulák, na 20 a O ul., účetník Jan Hajný pokl. J. Vocásek

Číslo XII. Chrudim v Racine, Wis.
odbývá své schůze každou třetí sobotu v měsíci v 7 hodin večer. Předseda Jos. Dušek, 101 Hagerer St., taj. Jos. Stehlik, 1602 Milwaukee St., účetník J. L. Sys, 1022 High St.

Číslo XIII. Český Lev v Seaforth Redwood Co., Minn.
odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci Předseda Fr. Šístek, tajemník Jan Posekaný, pokladník Vác. Pistulka, Belvjew, Redwood Co., Minnesota, účetník F. Šeff, Seaforth Redwood Co., Minn.

Číslo XIV. Ladimír Klácel, v Hauge n, Wis.
odbývá schůze každou druhou neděli v měsíci Předseda Frant. Kozlik, tajemník Vác. Kin účetník Jos. Mendlik, Haugen, Wis., pokladník F. J. Koukl.

Jan Hus č. XV. Hopkins, Minn.
odbývá své schůze každou druhou sobotu v měsíci, Předs. Václav Tyra, taj. Jos. Hromádko Hopkins, Minn.

Nebraska č. XVI. v Omaha, Neb.
odbývá své schůze každé první úterý v měsíci v síni p. J. W. Hrocha. Předs. Chas. Mareš, místopředs. Josef Flek, taj. Frank Soukup, 1310 so. 12th St., Účet. A. Hnilička, 1808 so. 12. St., pokl. V. Myslivec.

THE NORTH---WESTERN LINE.

Výlety! Výlety!

Poloviční cena do Philadelphie, Chicaga, Charleston, S. C., Cincinnati a mnoha jiných míst The North-Western Line.

Městská úřadovna: 1401-3 Farnam ul.

Stroje na ploty.

Tři různé druhy, 90 velikosti. Cena $5.00, $10.00 a $15.00, s dodávkou na nejbližší stanici. Pište si pro obrázkový cenník.

Eureka Fence Mfg Co.
PAD ST., RICHMOND, IND

vrtáky děr kůlových. Pracují v každé půdě a nemají sobě rovna. Vyvrtá se díra 2 stopy hluboká ve 2 minutách. Za účelem zavedení, snižujeme cenu pro příštích třicet. Pište si o cenník

Eureka Fence Mfg Co., Pad St. Richmond, Ind

OMAHA-CHICAGO ILLINOIS CENTRAL CENTRAL MISSISSIPPI VALLEY ROUTE RAILROAD MINNEAPOLIS AND ST PAUL

The Limited," evening train, and "The Express," noon train, from Omaha for Chicago.

UNEXCELLED SERVICE

Day train and evening train from Omaha for Minneapolis and St. Paul.

Tickets of agents of connecting lines.
W. H. BRILL, Dist. Pass't Agt., Omaha.
A. H. HANSON, G. P. A. J. F. MERRY, A. G. P. A.

— Předplácejte svým přátelům a známým Hospodáře do Čech. Předplatné obnáší pouze $1.50 na rok.

THERE NEVER WAS BUT ONE

ELDREDGE

It was placed at the Highest Standard years ago, and it is right there yet.

NOT HOW CHEAP, BUT HOW GOOD
NOT HOW TRASHY, BUT HOW RELIABLE

THE OLD RELIABLE ELDREDGE

The Wheel that has for years held the Endurance Records of the World.
The Wheel that Runs Easier than any other.
The Wheel that is always Up-To-Date and Ahead with Improvements.

A WHEEL TO BE PROUD OF

ELDREDGE RIDERS ARE RESPECTED
ELDREDGE RIDERS GET SATISFACTION

GET CATALOGUE AND SEE WHY

National Sewing Machine Co.
BELVIDERE, ILL.

69 Jackson Boul., CHICAGO. 93 Reade Street, NEW YORK.